

Arrest

nr. 253 392 van 23 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat C. DESENFANS, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 26 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 23 juli 2020 en 21 augustus 2020.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 12 oktober 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent geboren te Santa Ana. Sinds 2005 woonde u in de wijk Las Flores in het dorp Candelaria de la Frontera, waar de bende MS-13 actief is. U woonde daar in bij uw ouders. Uw vader is priester en uw moeder is huisvrouw. Verder hebt u 3 broers en 3 zussen, die momenteel allemaal alleen wonen. Qua studies behaalde u een hoger diploma industriële scheikunde. Sinds 2016 was u werkzaam in bij Industria La Constancia, een onderneming die flessen produceert, en daar had u een goed betaalde job met veel aanzien. U bent homoseksueel. Toen u 8 jaar oud was, viel het oog van uw buurman op u. Dit begon met strelingen en op uw dertienjarige leeftijd was er ook sprake van verkrachting. Op dat moment werd u zich bewust van uw eigen geaardheid. Later, toen u meerderjarig was, heeft u drie relaties gekend. De eerste was een affaire met uw schoonbroer die stand hield van 2011 tot 2013; de tweede en derde waren van vrij korte duur. Daarbuiten kende u een aantal ontmoetingen met mannen, maar dit betrof geen vaste relatie.

Aan de ene kant kreeg u te kampen met discriminatie op uw werkplaats. Dagelijks werd er met u de spot gedreven omwille van uw seksuele geaardheid, waarbij u bijnamen en vernederende woorden naar het hoofd geslingerd kreeg. Men gooide ook dikwijls met flessendoppen naar u. Hoewel het middenkader van het bedrijf dit had opgemerkt, werd hiertegen niets gedaan.

Aan de andere kant kende u problemen met de criminele bendes die actief zijn in uw regio. Op een dag in december 2018 kwam u om kwart voor negen 's avonds thuis van uw werk. Toen u van de bus stapte, werd u aan de toegang van uw wijk aangesproken door twee onbekende jongens. Zij zeiden dat u de wijk niet meer binnen mocht, indien u dat wel deed, zouden ze u vermoorden. Bezorgd om uw veiligheid trok u 's anderendaags in bij uw vriendin [M.] in de wijk Barcelona in Ciudad Real, een andere stad in het land. Na acht maanden besloot u op 25 augustus 2019 om voor een eerste maal huiswaarts te keren met een taxi. Aan de toegang van uw wijk werd u aangesproken door twee leden van de bende 18. Zij zeiden u dat de wijk voortaan aan hen toebehoorde, dat ze wisten waar u woonde en werkte, en dat ze weet hadden van het feit dat u verhuisd was. De bendeleden verboden u uw wijk binnen te gaan. U antwoordde hen dat u gewoon uw ouders wenste te bezoeken en dat u de dag nadien zou vertrekken, maar uw belagers zeiden daarop dat u meteen diende te vertrekken. Zij zouden uw ouders niets aandoen zolang u zelf weg zou gaan. Vervolgens trokken de jongens u mee in een struikgewas en begonnen zij u te slaan en schoppen. Zij scholden u eveneens uit omwille van uw geaardheid en maakten obscene gebaren terwijl zij u toetakelden. Uiteindelijk kon u aan uw belagers ontkomen en richting het huis van uw ouders lopen. De dag daarna keerde u terug naar het huis van uw vriendin [M.]. Door het aansporen van uw oudste zus en van [A.], een vriend van de familie en tevens politieagent, ging u samen met [A.] op 5 september 2019 bij de politie klacht neerleggen betreffende die twee incidenten met de bendes. Zij wilden u eerst niet helpen, maar door toedoen van [A.] werd er uiteindelijk toch naar u geluisterd. De agente die uw klacht noteerde, raadde u aan om zo snel mogelijk naar het buitenland te vluchten. Diezelfde dag nog ging u uw internationaal paspoort ophalen en boekte u een vliegticket naar België. In de periode daarna ging u nog vijfmaal een psycholoog opzoeken om te spreken over uw seksuele oriëntatie. Wat de confrontaties met de bendeleden betreft, kon zij u niet helpen. Op 11 oktober 2019 stopte u definitief met werken.

Uiteindelijk verliet u op 16 november 2019 El Salvador en reisde u met het vliegtuig via Madrid naar Brussel, waar u op 17 november 2019 aankwam. Vijf dagen later, op 22 november 2019, wendde u zich tot de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u een verzoek om internationale bescherming indiende.

In het geval van een terugkeer naar El Salvador vreest u gedood te worden door criminele bendes. U vreest eveneens voor het leven van uw ouders.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming diende u de volgende documenten in: een kopie van uw internationaal paspoort (origineel gezien), identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte; een aangifte bij de politie (d.d. 05/09/2019); een rapport van een Salvadoraanse psycholoog (d.d. 23/10/2019); een kopie van een rapport van een Belgische psycholoog (d.d. 22/07/2020); een attest van uw werk in El Salvador (s.d.); uw arbeidscontract (d.d. 07/12/2013); uw ontslagbrief (d.d. 26/09/2019); de verkoopakte van uw auto (d.d. 10/08/2019) en, als laatste, twee uitgeprinte krantenartikelen in verband met bendegerelateerd geweld ten opzichte van LGBT-personen in El Salvador.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo bevat de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 11 februari 2020 geen elementen waaruit kan blijken dat u eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook het CGVS kon geen bijzondere procedurele noden vaststellen. De post-traumatische stress waarvan sprake in het attest van een psycholoog is niet van die aard dat ze u niet in staat zou stellen om deel te nemen aan onderhavige procedure. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS bleek dat u zeer capabel was om te antwoorden op de vragen en niet gehinderd werd door traumatische ervaringen of een ernstige psychische aandoening. Daarnaast werd er tijdens het onderhoud ook gepeild naar en rekening gehouden met uw huidige psychische toestand, en werd onder meer de mogelijkheid aangestipt om op elk moment pauze te vragen. Verder maakte uzelf, noch uw advocaat, melding van een specifieke toestand die een normale deelname aan de procedure zou verhinderen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) wordt geconstateerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te weten artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Aangaande de discriminatie op uw werkplaats die u aanhaalde, dient te worden aangestipt dat deze in se geen aanleiding vormt voor de toekenning van internationale bescherming. Hoewel het CGVS de feiten die u aanbracht betreurenswaardig acht – u had het over het frequente gebruik van spotnamen en scheldwoorden en het gooien van voorwerpen (CGVS 1, p.9, 11-12) – zijn deze onvoldoende zwaarwichtig om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Hierbij moet worden vermeld dat u als hoogopgeleide twintiger over genoeg handelingsbekwaamheid beschikte (en beschikt) om een andere job te zoeken in El Salvador. Dat u op uw voormalige werkplaats een goed loon had en daarmee uw levensstijl naar een hoger niveau kon tillen (CGVS 2, p.4), verandert dit gegeven niet. Dat u op een andere werkplaats hetzelfde lot beschoren zou zijn omwille van de wijdverbreide discriminatie in El Salvador (CGVS 2, p.4), is een louter speculatieve bewering en biedt geen verschuiving voor het feit dat u op zijn minst had kunnen proberen om uw professionele horisonten te verleggen en van werkgever te veranderen.

Voor wat betreft uw vrees voor vergeldingen van bendes in het geval van een terugkeer, moet vooreerst worden opgemerkt dat uw verklaringen een gebrek aan plausibiliteit en coherentie vertonen. Betreffende de eerste aanspreking in december 2018, meende u dat de bendeleden u ten stelligste verboden de wijk Las Flores binnen te gaan en, indien u dat toch deed, zouden zij u vermoorden (CGVS 1, p.9). Niettegenstaande ging u die avond toch nog uw huis binnen en kon u thuis nog overnachten vooraleer u naar Ciudad Real verhuisde (CGVS 1, p.9). Geconfronteerd met deze bedenking tijdens het tweede CGVS-onderhoud, stelde u opeens dat u van de bendeleden de dag zelf nog binnen mocht, maar vanaf de dag nadien niet meer (CGVS 2, p.6). Het feit dat u uw verklaringen plotseling wijzigt, doet uw geloofwaardigheid geen goed. In verband met het tweede incident op 25 augustus 2019, haalde u dan aan dat de rivaliserende bende, namelijk de 18, u te pakken had te gekregen, u eveneens uitdrukkelijk de toegang tot uw wijk verbood en u met geweld toetakelde (CGVS 1, p.10). Vreemd genoeg kon u ook na die confrontatie gewoon weer uw huis binnengaan (CGVS 1, p.10). Dat u op die momenten toch nog uw huis kon bereiken zoals gewoonlijk, terwijl de bendeleden u dat kort daarvoor op gewelddadige en vernederende wijze hadden verboden, is weinig realistisch en ondermijnt dan ook de aanleiding waarom zij u in de eerste plaats zouden hebben gevisieerd.

Het mag eveneens verbazen dat, rekening houdend met de eerdere doodsb bedreigingen, u nog in uw ouderlijk huis verbleven heeft vanaf uw laatste werkdag op 11 oktober 2019 tot en met de dag waarop u

het land verliet op 16 november 2019 (CGVS 1, p. 11). Dit betreft een periode van maar liefst meer dan een maand, zoals u zelf ook toelichtte (CGVS 1, p.3). De vraag rijst waarom u nadien teruggekeerd bent naar de plaats waar alle vermeende feiten zouden hebben plaatsgevonden, indien u over een veiliger onderkomen beschikte bij uw vriendin in een andere stad. U had toen immers al de formaliteiten voor uw paspoort geregeld en uw vliegticket naar België gereserveerd (CGVS 1, p.8). Dit ondergraaft de toestand van onveiligheid die u zou gekend hebben bij het binnen en buitengaan van uw wijk. Uw reden voor die terugkeer naar uw ouders, namelijk dat u voor uw moeder moest instaan omdat zij aan de baarmoeder geopereerd werd (CGVS 1, p.11), kan dit gegeven niet weerleggen. Het spreekt voor zich dat zij voor die zorgen eveneens kon rekenen op uw vader of op een van uw broers of zussen (CGVS 1, p.6), in plaats van u naar de wijk te laten komen waar u met de dood bedreigd werd. Opvallend is ook dat u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS iets anders verklaarde: naar eigen zeggen zou u na 25 augustus 2019 nog steeds bij uw vriendin gewoond hebben en enkel huiswaarts gekeerd zijn om uw ouders één keer te bezoeken (CGVS 2, p.7). Het feit dat u uw verklaringen bijstelt, is opnieuw nefast voor uw geloofwaardigheid.

Daarnaast blijkt uit de informatie die u aanbracht dat u in die vijf weken voor uw reis naar België geen enkele keer meer aangesproken werd door bendeleden in de wijk van uw ouderlijk huis (CGVS 1, p.9-12). Ook dit kadert niet in een logisch geheel, gezien de vermeende doodsb bedreigingen die u er zou hebben gekregen. Het feit dat u toen zeer voorzichtig was, en dat uw broer u toen met de auto naar huis bracht, verandert daar niets aan (CGVS 2, p.7). Bovendien hebt u zich in die periode nog enkele keren buitenshuis kunnen begeven. Zo verklaarde u dat u voor uw vertrek naar België nog vijfmaal een psycholoog heeft geraadpleegd, om dit te staven legde u een psychologisch rapport neer (CGVS 1, p.7, 11). Op dat document staat dat twee van die afspraken plaatsvonden op 14 oktober 2019 en op 18 oktober 2019 in San Salvador, waaruit volgt dat u uw huis nog twee keer verlaten hebt, helemaal tot in de hoofdstad gereisd bent, en weer teruggekeerd bent. Hierbij moet worden aangestipt dat er in die psychologische rapporten dan wel uitgebreid wordt verwezen naar de beleving van uw geaardheid vanaf uw kinderjaren, maar nergens worden de bendegerelateerde incidenten vermeld die u op het CGVS aanhaalde. Dit is merkwaardig, gezien die incidenten toen al hadden plaatsgevonden, die volgens u een grote impact op uw welbevinden hadden, en u dan wel een rapport van een Belgische psycholoog kon voorleggen waarin de dreigementen wel vermeld staan. Daarenboven rijst de vraag waarom u pas kort voor uw vertrek naar België – en niet eerder – een psycholoog raadpleegde om over uw persoonlijke problemen aangaande uw geaardheid te spreken, indien u daar al lange tijd mee worstelde. Na confrontatie op het persoonlijk onderhoud, antwoordde u dat u dat niet eerder deed omdat u dat niet mocht van uw moeder (CGVS 2, p.4). Zij zou u gezegd hebben “dat God de beste psycholoog is” (CGVS 2, p.4). Deze uitleg kan niet overtuigen. U bent immers een volwassen, handelingsbekwame man van eind de 20 en u kon steeds buiten het weten van uw ouders in contact komen met andere mannen (CGVS 1, p.4-6; CGVS 2, p.3). Dit doet vermoeden dat u die psycholoog in El Salvador niet zozeer opgezocht hebt om enige psychologische problematieken te laten behandelen, dan wel om uw asielrelaas op te smukken.

Voorts moet worden opgemerkt dat u schijnbaar weinig haast kende om uw land van herkomst te verlaten. Zo werd uw internationaal paspoort, dat u naar eigen zeggen heeft aangevraagd om El Salvador te ontvluchten (CGVS 1, p.7-8), afgegeven op 5 september 2019. Hieruit wordt afgeleid dat u op die datum reeds de beslissing had genomen om het land te verlaten. De politieagente die uw klacht noteerde zou u dat diezelfde dag ten stelligste aangeraden hebben (CGVS 1, p.10). Eveneens op die dag kocht u het vliegticket naar België (CGVS 1, p.8). Rekening houdend met het gegeven dat u op 5 september 2019 reeds de intentie had om El Salvador te verlaten, is het bevreemdend dat u dat dan pas deed op 16 november 2019, meer dan twee maanden later. Hierbij komt nog eens, cf. de gegevens uit uw ontslagbrief, dat u pas op 26 september 2019, drie weken na de afgifte van uw paspoort, uw ontslag indiende op uw werk. Uw laatste werkdag vond dan pas plaats op 11 oktober 2019 (CGVS 1, p.4). Er kan daarom niet worden besloten dat uw vertrek uit El Salvador een dringende zaak was voor u. Voorgaande bevindingen ondermijnen hoe dan ook de ernst van uw vrees voor vervolging en/of ernstige schade, alsook de urgentie van uw nood aan internationale bescherming.

Het is tevens belangrijk op te merken dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan daarom worden verwacht dat hij of zij alle plaatselijke kanalen ter bescherming heeft uitgeput. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Het CGVS kan niet besluiten dat dit in casu het geval is. Zo verklaarde u dat u na de bedreigingen op 25 augustus 2019 klacht heeft neergelegd bij de politie (CGVS 1, p.10-11). Desalniettemin hebt u nog anderhalve week gewacht om dat effectief te doen, op 5 september 2019. U beweerde daarbij dat u eigenlijk geen

aangifte wilde doen, maar dat u dat dan wel deed op aanraden van uw zus en familievriend – en tevens politieagent – [A.] (CGVS 1, p.10-11). Hieruit valt moeilijk te concluderen dat u wenste dat de plaatselijke autoriteiten zouden optreden tegenover uw beweerde problemen. Dit wordt nog eens bevestigd door uw gedrag net na de klacht: u kocht immers nog op dezelfde dag van uw aangifte uw vliegticket naar België en noch u, noch [A.] hebben enige poging ondernomen om eventuele onderzoeksdaden vanwege de autoriteiten ten gevolge die aangifte op te volgen (CGVS 1, p.8; CGVS 2, p.7).

Uit bovenstaande dient besloten te worden dat u onvoldoende heeft kunnen overtuigen een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt in het geval van een terugkeer naar uw geboorteland.

Volledigheidshalve moet nog worden opgemerkt dat het CGVS uw seksuele geaardheid niet in twijfel trekt. Niettegenstaande is het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI-gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Dient evenwel te worden herhaald dat u de beweerde problemen met bendeleden niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u

zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm

waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte staven louter uw herkomst, nationaliteit, identiteit en reisweg, hetgeen momenteel niet wordt betwist door het CGVS. Uw werkgerelateerde documenten, te weten uw werkattest, uw arbeidscontract en uw ontslagbrief, duiden louter op het feit dat u tijdens een welbepaalde periode werkzaam was bij het bedrijf Industria La Constancia, maar vormen geen enkel begin van bewijs voor uw beweerdte vrees voor vervolging en/of ernstige schade. De verkoopakte van uw auto wijst op het feit dat u in El Salvador een wagen had en dat u die verkocht heeft, zonder meer. Over het aangifteformulier van uw klacht bij de Salvadoraanse politie moet worden opgemerkt dat deze evenmin een ander licht kan werpen op bovenstaande vaststellingen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen in casu onvoldoende het geval is. Tot slot verwijzen de krantenartikelen die u indiende louter naar een aantal specifieke voorvallen die niet gelinkt zijn met uw individuele situatie. Daarom hebben deze in casu geen bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Verzoeker maakt ook gewag van een manifeste appreciatiefout.

In een voorafgaande opmerking wijst verzoeker op zijn homoseksualiteit, de UNHCR guidelines die stellen dat hij behoort tot een risicogroep, en de beschikbare informatie die bevestigt dat de LGBT-gemeenschap vaak het slachtoffer is van geweld uitgeoefend door bendes. Verzoeker meent dat dit kenmerk van belang is om het risico te worden onderworpen aan vervolgingen of ernstige schade te beoordelen. Hij stelt dat dergelijke kenmerk niet genoeg in aanmerking werd genomen door het CGVS, in het bijzonder wat betreft het risico te worden onderworpen aan ernstige schade wegens de veiligheidssituatie in El Salvador voor homoseksuelen. Hij benadrukt dat hij een vaste baan had en dat zijn familie echt belangrijk is voor hem. Hij zou El Salvador niet hebben verlaten zonder goede redenen.

In een onderdeel over de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming op basis van de bedreigingen door de bendes, verwijst verzoeker naar de bedreigingen en slagen die hij heeft ondergaan in zijn land van herkomst. Hij werd twee keer benaderd door leden van de bende Barrio 18 die hem verboden binnen zijn wijk terug te gaan. De tweede keer werd hij zwaar geslagen. Hij werd in dit verband bedreigd te worden vermoord als de bende zou zien dat hij de wijk binnenkomt. Er werd ook expliciet verwezen naar zijn geaardheid. De bedreigingen hebben plaatsgevonden in een context van de erge onveiligheidssituatie in het land van herkomst van verzoeker, wegens de activiteiten van de verschillende criminele bendes. De beschikbare informatie bevestigt dat de geaardheid van verzoeker vaak een motief kan zijn van geweld door de bendes. Verzoeker meent dat zijn relaas aldus overeenkomt met de beschikbare informatie.

Verzoeker argumenteert vervolgens waarom hij van mening is dat de bedreigingen kunnen worden gezien als verband houdend met een politieke overtuiging en/of met het behoren tot een bepaalde sociale groep, namelijk de LGBT-gemeenschap. Hij citeert hierbij uit de COI Focus *"El Salvador: situation sécuritaire"* van 15 juli 2019 en de UNHCR guidelines en stelt dat een terugkeer naar zijn wijk kan worden beschouwd als een actie die in strijd is met de beslissing van Barrio 18 en dat hij kan worden bestempeld als iemand die zich verzet tegen de autoriteit van Barrio 18.

Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven die betrekking hebben op de geloofwaardigheid van zijn relaas en tracht deze te weerleggen. Hij vraagt vervolgens de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat verhuizing geen mogelijkheid is en weinig impact heeft, waarbij hij verwijst naar landeninformatie. Evenmin beschikt hij over financiële middelen om bendes te vermijden. Het risico voor hem staat vast en wordt verhoogd door zijn hoedanigheid van terugkeerder. Verder moet rekening worden gehouden met het feit dat hij een klacht indiende tegen drie leden van Barrio 18 en daardoor behoort tot een categorie van personen die volgens UNHCR bescherming nodig hebben.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus op basis van zijn homoseksualiteit. Verzoeker verwijst relevante rechtspraak van het Hof van Justitie en herinnert eraan dat niet kan worden aanvaard dat hij bij terugkeer naar El Salvador wordt gedwongen om zijn homoseksualiteit in het geheim en in voortdurende angst te beleven om problemen te voorkomen. Met verwijzing naar de UNHCR guidelines, stelt verzoeker dat de grotendeels homofobe context die binnen bendes en wetshandavingsinstanties heerst en die kan leiden tot allerlei soorten geweld, een bijzondere omstandigheid vormt waarin alleen al het lidmaatschap van de sociale groep van homoseksuelen voldoende is om te vrezen dat zij op een dag alleen al vanwege hun seksuele geaardheid zullen worden vervolgd.

Hij zet met verwijzing naar landeninformatie uiteen:

"Als homoseksueel loopt verzoeker duidelijk het risico van fysiek geweld door bendes (nietoverheids-actoren), zonder dat hij beroep kan doen op bescherming op nationaal niveau, hetgeen een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dus ook voor het verlenen van bescherming rechtvaardigt.

De verzoeker loopt ook het risico op een opeenstapeling van talrijke vormen van geestelijk geweld, waarbij bijvoorbeeld sprake is van afwijzing en sociale uitsluiting, discriminatie bij de toegang tot werk, beledigingen, kwetsende woorden en blikken, die allemaal even zwaar zijn....

Verzoeker werd zichzelf slachtoffer van die discriminatie op zijn werkplaats. Dit werd niet in twijfel getrokken door het CGVS.

Deze elementen worden grotendeels bevestigd door de beschikbare informatie over de situatie van homoseksuelen in Salvadore en door de door de klager ingediende persartikelen. (...) Hun mishandeling kan de vorm nemen van een gruwelijk geweld wanneer deze mishandeling uit de bendes komt. (...)

Dit gericht geweld maakt zelfs deel uit van de initiatie van de nieuwe leden (...)

Dergelijk geweld is geworteld in het diepe macho karakter van de bendes.

De verschillende rapporten stellen vast dat de LGBTQ gemeenschap vaak het slachtoffer is van discriminatie, bedreigingen, afpersing en ander vormen van gewelddadig daden (...):

De zorgwekkende situatie van de LGBTQ in El Salvador heeft het onderwerp gemaakt van een recent rapport door de organisatie Human Rights Watch. In dit rapport is het vastgesteld dat de LGBTQ gemeenschap vaak het slachtoffer is van geweld door bendes, en dat de officiële cijfers niet overeen met de werkelijkheid komen: (...)

Dergelijk geweld, en haar heftig kenmerk, alsook de discriminatie tegen homoseksuelen in het dagelijkse leven, wordt erkend door het CGVS in zijn COI Focus van juli 2019: (...)

Er zijn weliswaar verenigingen, ontmoetingsplaatsen en een "actieve" homoseksuele gemeenschap, maar dit doet niets af aan de grotendeels homofobe context die in El Salvador heerst en het risico op familiale en/of maatschappelijke afkeuring.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert, kan dit geweld niet worden beschouwd als uitzonderlijke gevallen. De voorgaande ontwikkelingen volstaan om deze redenering tegen te spreken. Wij willen de Raad er ook op wijzen dat deze gebeurtenissen niet geïsoleerd zijn. We moeten in gedachten houden dat er geen systematische media-aandacht is en dat homoseksuelen zich vaak verstoppen.

Wat betreft het gedrag van de overheden, verwijzen we naar de hieronder informatie in punt VI van het huidige verzoekschrift. De beschikbare informatie toont aan dat de overheden zelfs schuldig zijn van mishandeling tegen de LGBTQ gemeenschap. Volgens een van de onderzoeken, denkt meer dan de helft van de politiediensten dat homoseksuelen niet dezelfde rechten hebben dan de rest van de bevolking!

Het mag worden geconcludeerd dat de Salvadoraanse autoriteiten geen effectieve bescherming aan homoseksuelen bieden, die het slachtoffer zijn van homofob geweld en daarom in hun land op grote

schaal worden gediscrimineerd wat betreft de toegang tot de rechter en de verdediging van hun meest fundamentele rechten.

Opgemerkt moet worden dat verenigingen op geen enkele wijze een doeltreffende bescherming tegen homofob geweld kunnen bieden. Inderdaad, de Raad heeft dat al beslist:

« les ONG ne rentrent pas dans le champ d'application de l'article 48/5, §2 de la loi du 15 décembre 1980. Elles ne peuvent être considérées comme des acteurs de protection, à moins qu'elles ne contrôlent l'Etat ou une partie importante de son territoire, ce qui n'est pas le cas en l'espèce » (CCE. arrêt n° 45 742 du 30/06/2010, point 5.8.1).

Deze enkele gemediatiseerde gevallen, die zeker niet de enige gevallen van geweld op het terrein zijn, zijn voldoende om een legitieme angst voor een Salvadoraanse homoseksueel vast te stellen om op een dag te worden vervolgd.

Dergelijk geweld is door zijn aard of zijn herhaling ernstig genoeg om een schending van de fundamentele mensenrechten te vormen, in dit geval een schending van artikel 3 van het EVRM, dat onmenselijke en vernederende behandelingen veroordeelt.

Deze opeenstapeling van verschillende daden van geweld en discriminatie, met inbegrip van schendingen van de mensenrechten, is door de herhaalde aard ervan immers ook ernstig genoeg om het geestelijk en psychologisch welzijn van verzoeker in aanzienlijke mate te schaden.

De risico's van discriminatie bij de toegang tot werk, bij de toegang tot gezondheidszorg en bij de toegang tot de rechter of tot bescherming door de autoriteiten op grond van het feit dat zij homoseksueel zijn (bijvoorbeeld tegen geweld door de bevolking) vormen ook een geheel van wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd.

Al deze beweringen en risico's op vervolging zijn niet louter hypothetisch, maar zijn het resultaat van een zorgvuldige en objectieve lezing van de beschikbare informatie over de situatie van homoseksuelen in El Salvador.

Al deze risico's, die voor een Salvadoraanse homoseksueel werkelijk vaststaan, vormen voldoende reden voor een legitieme en gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer in de zin van het Verdrag van Genève, vanwege zijn seksuele geaardheid, ongeacht of deze vervolging al dan niet systematisch plaatsvindt.

Er is immers ontegenzeggelijk sprake van een "objectief en significant hoog risico". Wij zijn dus van mening dat de twijfel hem ten goede moet komen zodra zijn seksuele geaardheid is vastgesteld.

Dit risico van geweld door de bendes en discriminatie is des te meer hoog in het geval van verzoeker dat het voor hem onmogelijk is zijn homoseksualiteit te verbergen. Heel botweg, wordt gezien - gevoeld - dat verzoeker homoseksueel is. In dit verband kunnen we bij het lezen van het gehoorverslagen zien dat zijn homoseksualiteit op geen enkel moment echt in twijfel wordt getrokken door de beschermingsambtenaar, die zich beperkt tot het stellen van een reeks vragen zonder in detail te treden, in tegenstelling tot andere gelijkaardige dossiers.

Dit risico dat dit herhaalde geweld en discriminatie, in combinatie met de angst, ernstig genoeg om de geestelijke en psychologische welzijn van verzoeker in aanzienlijke mate te schaden, is verhoogd door het al kwetsbare profiel van verzoeker. Ter herinnering heeft verzoeker twee psychologische verslagen neergelegd die zware trauma's vaststellen. Zoals uit het gehoorverslag blijkt, kon verzoeker in El Salvador niet bloeien, met name vanwege de voortdurende discriminatie waaraan hij op zijn werk werd blootgesteld, maar ook vanwege de over het algemeen homofobe houding van de bevolking en de voortdurende angst om te worden onderworpen aan geweld door bendes.

Afgezien van de duidelijke risico's van lichamelijke schade aan de lichamelijke integriteit van verzoeker wegens zijn homoseksualiteit door de bendes (zonder dat verzoeker beroep kan doen op bescherming door zijn nationale autoriteiten), zou verzoeker immers bij zijn terugkeer een voortdurend gevoel van angst, sociale afwijzing en stigmatisering ervaren, hetgeen zijn morele integriteit en persoonlijke ontplooiing aanzienlijk zou overweldigen:

(...)

Het is ook belangrijk te herinneren dat noch artikel 3 van het EVRM, noch artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet vereist het bestaan van vroegere ernstige misdrijven om het risico op onmenselijke en vernederende behandeling vast te stellen. De aanwezigheid van vroegere ernstige schade vestigt een vermoeden ten gunste van de asielzoeker, maar is geen verplichting om te concluderen dat er een risico bestaat.

In dit verband verwijzen we naar sommige uittreksels van de UNHCR Guideline op dit onderwerp:

(...)

Wij zijn van mening dat de Raad rekening moet houden met deze ernstige situatie en een objectief risico moet beoordelen, zonder de internationale bescherming afhankelijk te maken van de vaststelling van vervolging in het verleden, aangezien een van de criteria in het Verdrag van Genève het bestaan is van

een "legitieme en gegronde vrees" voor vervolging in geval van terugkeer, een vrees die voor de meeste Salvadoraanse homoseksuelen volstrekt vaststaat.

Het objectieve risico van vervolging in geval van terugkeer, indien hij zijn seksuele geaardheid niet verbergt, en de gevolgen van levensomstandigheden op zijn psychische toestand, die niet rechtsgeldig is uitgevoerd, moeten worden onderzocht. Gezien de omvang van het geweld in El Salvador (zie hieronder) en de homofobe houding van de bendes, in combinatie met de wijdverbreide discriminatie van homoseksuelen in de samenleving en het psychologische kwetsbare profiel van verzoeker, moet de verzoeker dus alleen op grond van zijn seksuele geaardheid bescherming krijgen."

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming op basis van de veiligheidssituatie in El Salvador.

In een vierde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming op basis van zijn hoedanigheid als returnee.

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op de afwezigheid van effectieve bescherming door de Salvadoraanse overheden.

Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift:

- stuk 3: HRW. *Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*;
- stuk 4: International Crisis Group (ICG), *Life Under Gang Rule in El Salvador*, 26 december 2018;
- stuk 5: International Crisis Group (ICG), *El Salvador's Politics of Perpetual Violence*, 19 december 2017, Latin America Report n° 64;
- stuk 6: Human Rights Watch (HRW), *El Salvador - Events of 2018*;
- stuk 7: Overseas Security Advisory Council (OSAC), *El Salvador - 2019 Crime and Safety Report*, 25 april 2019;
- stuk 8: Source: Georgetown Law Human Rights Institute, *"Uniformed Injustice State Violence Against LGBT People in El Salvador"*, 21 april 2017;
- stuk 9: InSight Crime. *"Police, Gangs Major Perpetrators of LGBT Violence in El Salvador"*, 26 april 2016;
- stuk 10: Amnesty International, *"EL SALVADOR: MEMORANDUM TO THE PRESIDENT INITIAL RECOMMENDATIONS TO THE NEW GOVERNMENT ON HUMAN RIGHTS"*, 2019;
- stuk 11: Amnesty International, *"AMERICAS: 'NO SAFE PLACE': SALVADORANS, GUATEMALANS AND HONDURANS SEEKING ASYLUM IN MEXICO BASED ON THEIR SEXUAL ORIENTATION AND/OR GENDER IDENTITY"*, 27 november 2017;
- stuk 12: Reuters, *"Pressure mounts for El Salvador to investigate wave of LGBT+ killings"*, 22 november 2019;
- stuk 13: Human Rights Watch. *"'Every Day I Live in Fear' Violence and Discrimination Against LGBT People in El Salvador, Guatemala, and Honduras, and Obstacles to Asylum in the United States"*;
- stuk 14: HRW, *"El Salvador - Events of 2019"*;
- stuk 15. The Advocate for Human Rights, *"El Salvador's Compliance with the International Covenant on Civil and Political Rights: Gender-based Violence, Gang Violence, Trafficking, and Police Corruption"*, 13 februari 2018.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 23 maart 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie wordt gemaakt van de situatie van terugkerende Salvadoranen en van de actuele veiligheidssituatie in het land.

Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus "El Salvador: Retour au pays des ressortissants" van 17 december 2020;
- COI Focus "El Salvador: Situation sécuritaire" van 12 oktober 2020;
- UNHCR "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016.

3.2. Op 23 maart 2021 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota over waarbij hij volgende documenten voegt:

- Human Rights Watch, *"I'm lucky to still be alive. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador"*, januari 2021;

- Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), MxM, 30 september 2020, [2020] UKUT00313 (IAC);
- attest van het Maison Arc-en-Ciel, 22 oktober 2020.

3.3. Op 25 maart 2021 en ter terechtzitting maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over waarbij hij verwijst naar een e-mail van 25 maart 2021 van zijn vorige sociale assistent en bijgevoegd document van 7 oktober 2020 waaruit blijkt dat hij in het eerste opvangcentrum werd lastiggevallen omwille van zijn geaardheid en dat hij in het tweede opvangcentrum slachtoffer was van seksuele agressie. Deze documenten dienen ter staving van zijn bewering in het verzoekschrift dat zijn homoseksualiteit wordt gezien en gevoeld.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad herinnert eraan dat hij in deze beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij moet verder niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in gaan.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart bij terugkeer naar El Salvador vervolging te vrezen door criminele bendes omwille van zijn seksuele geaardheid.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de

gevaarlijkste ter wereld (zie in deze COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Tevens worden een aantal potentiële risicoprofielen geïdentificeerd die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politie-mensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten, familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Gelet op de veiligheidssituatie in El Salvador dienen verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht te worden onderzocht.

In casu, wordt verzoekers homoseksuele geaardheid niet in twijfel getrokken.

Uit objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt voorgelegd, blijkt vooreerst dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in El Salvador. Verder kan uit de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat elke homoseksueel in El Salvador louter omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert. Er blijkt niet dat homofob geweld en discriminatie in El Salvador systematisch zouden zijn.

Dit neemt niet weg dat er in de Salvadoraanse samenleving sprake is van een grote mate van machismo, homofobie, transfobie, discriminatie en geweld tegen LGBT-personen en dat niet enkel bendes en de eigen familie maar ook de Salvadoraanse overheden zich hier regelmatig schuldig aan kunnen maken. LGBT-personen worden tevens gevisieerd door bendes met het oog op afpersing.

Uit voorgaande concludeert de Raad dat LGBT-personen, en dan in het bijzonder transgender vrouwen, in El Salvador kwetsbaar blijven voor wijdverspreide discriminatie en allerlei vormen van geweld, mede in acht genomen de algemene veiligheidssituatie. Het wordt tevens bevestigd in de voormelde richtlijnen van UNHCR waarin LGBT-personen, zoals homoseksuelen, worden aangemerkt als personen met een risicoprofiel.

Zoals reeds gezegd, kan op basis van de beschikbare landeninformatie niet worden besloten dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek blijft noodzakelijk.

Dit volgt ook duidelijk uit de richtlijnen van UNHCR waarin wordt beklemtoond dat LGBT-personen, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood *kunnen* hebben aan bescherming (*“Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of other Convention grounds.”*, UNHCR, *‘Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador’*, maart 2016, p. 38-39; COI Focus, *El Salvador: Situation Sécuritaire*, 12 oktober 2020, p. 21-22). In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, volstaat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt op zich niet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er in San Salvador reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar de gay pride-parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen in 2018 meer dan twaalfduizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de gay pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Verder volgt uit de beschikbare landeninformatie nog dat de Salvadoraanse overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI-gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin zijn geslaagd om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen kunnen worden opgelegd voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijk-

heid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, werd er wel een initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren.

Evenwel blijkt uit zeer recente informatie, met name het rapport van Human Rights Watch, *"I'm lucky to still be alive. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador"* van januari 2021 (p. 12 e.v.), dat sinds het aantreden van president Bukele in 2019, initiatieven die onder vorige regeringen werden opgestart om LGBT-inclusie te promoten, heden niet meer worden uitgevoerd of slechts in minimale vorm, zoals de verschillende sensibiliseringstrainingen voor politieagenten.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, besluit de Raad dat slachtoffers van homofoob geweld en discriminatie zich weliswaar kunnen wenden tot de Salvadoraanse overheden om bescherming te vragen maar dat een toegang tot doeltreffende overheidsbescherming afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het geval daar overheidsbescherming in het algemeen niet altijd voorhanden is, laat staan ten aanzien van LGBT-persoonen, en dit gelet op de homofobie, de discriminatie en het geweld waaraan ook de Salvadoraanse overheden zich ten aanzien van LGBT-persoonen schuldig maken (Human Rights Watch, *"Every day I live in fear. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador, Guatemala and Honduras, and obstacles to asylum in the United States"*, oktober 2020, p. 39-40; UNHCR, *"Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"*, maart 2016, p. 38-39; Human Rights Watch, *"El Salvador - Events of 2019"*, Georgetown Law Human Rights Institute, *"Uniformed Injustice State Violence Against LGBT People in El Salvador"*, 21 april 2017; InSight Crime. *"Police, Gangs Major Perpetrators of LGBT Violence in El Salvador"*, 26 april 2016; Amnesty International. *"El Salvador: memorandum to the president Initial recommendations to the new government on human rights"*, 2019; Human Rights Watch, *"I'm lucky to still be alive. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador"*, januari 2021).

Nu het enkele feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet volstaat om *a priori* te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene, moet een persoonlijk risico voor verzoeker om in El Salvador te worden vervolgd bij terugkeer omwille zijn homoseksuele geaardheid in concreto aannemelijk worden gemaakt. Dit betekent dat zijn individuele omstandigheden moeten worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor homoseksuelen in El Salvador en de algemene veiligheidssituatie aldaar.

5.3. Verzoeker woonde samen met zijn ouders in de wijk Las Flores in het dorp Candelaria de la Frontería, dat onder controle staat van de bende MS-13.

Volgens verzoeker zou hem de toegang tot deze wijk twee keer zijn geweigerd door de bendes.

Een eerste keer zou hem de toegang tot zijn wijk zijn geweigerd op een dag in december 2018 toen hij om kwart voor negen 's avonds van zijn werk thuis kwam. Twee onbekende jongens zeiden dat hij de wijk niet meer binnen mocht, indien hij dat wel deed, zouden ze hem vermoorden (gehoorverslag CGVS I, p. 9). Volgens verzoeker zouden ze hem hebben gezegd dat ze hem daar niet willen omdat hij homoseksueel is (gehoorverslag CGVS II, p. 6).

Een tweede keer zou hem de toegang tot zijn wijk zijn geweigerd op 25 augustus 2019 door leden van Barrio 18, die zeiden dat ze daar steeds meer territorium vergaarden en hem daar niet wilden hebben omwille van zijn geaardheid. Verzoeker zou met geweld zijn toegenakeld (gehoorverslag CGVS I, p. 10).

Blijkens de bestreden beslissing hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers verklaringen omdat ze een gebrek aan plausibiliteit en coherentie vertonen.

Zo vindt hij het vreemd dat verzoeker, de twee keren nadat hem de toegang tot de wijk wordt verboden, alsnog gewoon naar huis ging en daar bleef overnachten om de volgende dag naar het huis van een vriendin in Ciudad Real te vertrekken.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij de eerste keer de toegang zou zijn geweigerd door onbekenden die stelden dat zij nu het grondgebied beheersten. De tweede keer zou verzoeker de toegang tot de wijk zijn geweigerd door leden van Barrio 18. Volgens verzoeker verklaarden deze bendeleden van Barrio 18 dat zij daar steeds meer territorium aan het vergaren waren (gehoorverslag CGVS I, p. 9-10). Daarnaast verklaarde verzoeker dat zijn wijk zelf onder controle stond van MS-13 (CGVS gehoorverslag I, p.3), hetgeen hij in zijn verzoekschrift benadrukt (p. 11) en ter terechtzitting herhaalt.

Bij gebrek aan verdere bevraging door de protection officer blijkt niet of de onbekenden die verzoeker de eerste keer de toegang zouden hebben geweigerd, behoorden tot een bepaalde bende. Evenmin werd gevraagd of Barrio 18 de wijk van verzoeker volledig had overgenomen van MS-13, dan wel enkel de toegang daartoe. Er zijn dan ook niet voldoende elementen voorhanden om in deze stand van zaken te kunnen besluiten dat verzoekers verklaringen in deze een gebrek aan plausibiliteit kennen, daar waar

niet duidelijk is dat die benadeelden die hem de toegang tot de wijk weigerden, ook de wijk zelf onder controle hadden.

Het voorgaande is tevens van belang waar de commissaris-generaal zich vragen stelt bij verzoekers verklaring dat hij vanaf zijn laatste werkdag op 11 oktober 2019 tot 16 november 2019, dit is meer dan een maand, bij zijn ouders heeft verbleven (gehoorverslag CGVS I, p. 11), hetgeen hij bestempelt als *“de plaats waar alle vermeende feiten zouden hebben plaatsgevonden”*, en dat hij in die vijf weken voor zijn reis naar België geen enkele keer meer werd aangesproken door benadeelden in de wijk van zijn ouderlijk huis, terwijl verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat Barrio 18 nooit zijn wijk, die onder controle staat van MS-13, zou zijn binnengekomen om hem te zoeken (p. 11).

Bovendien kan de commissaris-generaal niet worden bijgetreden waar hij stelt dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt en dat hij tijdens zijn tweede gehoor iets anders verklaarde, met name dat hij na 25 augustus 2019 nog maar één keer naar zijn ouders zou zijn teruggekeerd om hen te bezoeken. Na lezing van het gehoorverslag blijkt er sprake te zijn van een onduidelijke vraagstelling (gehoorverslag CGVS II, p. 7) en kan verder bovendien uit het geheel van verzoekers verklaringen worden opgemaakt dat hij steeds coherent was in zijn verklaringen over zijn verschillende verblijfplaatsen en de duur van zijn verblijf op die plaatsen, zoals in het verzoekschrift terecht wordt uiteengezet als volgt:

“Zoals verzoeker heeft uitgelegd, na ongeveer 10 maanden bij zijn vriendin, is hij teruggekeerd bij zijn ouders (gehoorverslag 23.07.2020, p.3). Aangezien hij in december 2018 bij zijn vriend is gaan wonen, staat dit gelijk aan een terugkeer naar zijn ouders in oktober 2019. Dit komt overeen met zijn verklaringen dat hij is bij zijn ouders ongeveer een maand en twee weken is gebleven voor zijn vertrek naar België (gehoorverslag 23.07.2020, p.3; gehoorverslag 23.07.2020, p. 11; gehoorverslag 21.08.2020, p.7). Tussen december 2018 en augustus 2019 heeft hij zijn familie nooit bezoeken (gehoorverslag 21.08.2020, p. 6). Op 25 augustus 2019 had hij de laatste bus gemist en besloot thuis te gaan om zijn ouders te bezoeken en uitzonderlijk daar te slapen. De dag daarna vertrok hij opnieuw naar het huis van zijn vriendin (gehoorverslag 23.07.2020, p.10).”

Uit wat voorafgaat blijkt dat een aantal motieven op basis waarvan de commissaris-generaal meent dat verzoekers verklaringen een gebrek aan plausibiliteit en coherentie vertonen, in deze stand van zaken niet overeind blijven. Deze motieven hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas. Evenwel heeft de Raad niet de nodige informatie, zoals hierboven uiteengezet, om in het kader van een devolutief beroep de vermeende incidenten van december 2018 en 25 augustus 2019 zelf te evalueren.

De commissaris-generaal wijst er terecht op dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze moeten zijn uitgeput. In dit kader moet worden nagegaan of verzoeker, in zijn individuele omstandigheden, toegang heeft tot doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming door de Salvadoraanse overheden, zoals beschreven in artikel 48/5, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De kernvraag hierbij is of verzoeker toegang heeft tot doeltreffende overheidsbescherming. Hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante elementen. In dit kader herinnert de Raad aan wat blijkt uit de objectieve landeninformatie, zoals beschreven in punt 5.2., met name dat een toegang tot een doeltreffende overheidsbescherming voor LGBT-personen niet altijd voorhanden is maar afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het geval.

In casu blijkt niet dat de commissaris-generaal de toegang tot effectieve overheidsbescherming voor LGBT-personen in El Salvador zorgvuldig heeft beoordeeld en evenmin blijkt dat hij rekening heeft gehouden met de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker verwees in zijn verklaringen immers naar een incident dat hij reeds zou hebben meegemaakt met een politieagent die hem ongemakkelijke vragen stelde, hem slecht behandelde en zelfs schopte met zijn voet, hetgeen zijn vertrouwen in de politie deed afnemen (CGVS gehoorverslag I, p. 10). De commissaris-generaal gaat ook voorbij aan de verklaringen van verzoeker dat men in het politiecommissariaat zijn klacht in eerste instantie niet wilde registreren, hetgeen in lijn ligt met de voorliggende landeninformatie, en dat dit slechts gebeurde nadat een bevriende politieagent tussenkwam. Overigens raadde men verzoeker in het politiecommissariaat aan om zo snel mogelijk het land te verlaten, een advies dat ook de bevriende politieagent gaf, wat geen blijk geeft van een effectieve overheidsbescherming (CGVS gehoorverslag I, p. 10-11). De Raad wijst er verder nog op dat het gegeven dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI- rechten, niet volstaat om te stellen dat er toegang is tot effectieve rechtsbescherming aangezien, volgens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van dezelfde wet alleen kan worden geboden door de Staat of partijen of organisaties met inbegrip van internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, mits zij bereid en in staat zijn bescherming te bieden overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel 48/5, § 2. Gelet op dit wetsartikel en de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, kunnen zulke organisaties niet worden beschouwd als actoren van

bescherming en mag van verzoeker niet redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich tot hen wendt voor bescherming (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, O.A).

De Raad stelt verder vast dat het administratief dossier slechts zes stukken bevat met landeninformatie over LGBT-personen in El Salvador waarvan er drie betrekking hebben op het gegeven dat er in de hoofdstad San Salvador een jaarlijkse gay pride wordt gehouden. Dit gegeven is echter geen maatstaf voor de beoordeling of er in casu sprake is van een doeltreffende bescherming. Volgens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt doeltreffende bescherming in het algemeen geboden wanneer er redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen. De vereiste bescherming slaat dus op het vermogen om daden van vervolging te voorkomen of te bestraffen. Dat er een jaarlijkse gay pride wordt gehouden, heeft daarmee geen uitstaans.

5.4. Naast de vraag of verzoeker in het verleden slachtoffer was van bendes, wijst de Raad erop dat zich tevens een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging wegens verzoekers homoseksuele geaardheid opdringt. Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt hieromtrent: *"In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn [2004/83/EG] beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen onderlijning)" (HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, pt. 76). Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, februari 2019)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*)

Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij zijn homoseksualiteit verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid om verdere problemen in zijn land van herkomst te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76).

In casu blijkt niet dat de commissaris-generaal een voldoende zorgvuldige en toekomstgerichte beoordeling heeft uitgevoerd naar verzoekers vrees voor vervolging door criminele bendes in El Salvador.

De commissaris-generaal maakt een beoordeling van de algemene situatie van LGBTI-personen in El Salvador en beperkt zich vervolgens tot de vaststelling dat verzoeker de beweerde problemen met de benedeleden niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Wat betreft de beoordeling van de algemene situatie van LGBTI-personen in El Salvador, brengt verzoeker middels zijn eerste aanvullende nota informatie bij die er op het eerste gezicht lijkt op te wijzen dat wat betreft het bevorderen van LGBT-rechten en bescherming van LGBT-personen er geen vooruitgang meer wordt gemaakt in El Salvador en dat er misschien zelfs sprake is van een achteruitgang (Human Rights Watch, *"I'm lucky to still be alive. Violence and discrimination against LGBT people in El Salvador"*, januari 2021, p. 12 e.v). De Raad stelt overigens vast dat de stukken met landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich baseert om de algemene situatie van LGBT-personen in El Salvador te beoordelen, verouderd en summier zijn in vergelijking met de overvloedige stukken met recente landeninformatie die verzoeker aanbrengt bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota.

Verder blijkt niet dat de commissaris-generaal afdoende rekening heeft gehouden met de individuele omstandigheden van verzoeker. Dit klemmt des te meer nu verzoeker een persoon is die zeer zichtbaar is als homoseksueel. Dit blijkt ook uit het gegeven dat hij tijdens zijn verblijf in België in het eerste opvangcentrum werd lastiggevalen omwille van zijn geaardheid en in het tweede opvangcentrum slachtoffer was van seksuele agressie, zoals kan worden gelezen in de stukken gevoegd bij de tweede aanvullende nota van verzoeker. In een document van 7 oktober 2020, opgesteld door de centrum-

directrice, wordt vermeld: *“Monsieur est quelqu'un d'effiminé, extraverti, sociable Son homosexualité est flagrante. (...) Il ne peut pas être lui même (ex: Monsieur aime se maquiller) car il a toujours peur de la réaction des autres résidents.”*

Hiermee wil verzoeker staven dat “zijn homoseksualiteit gezien en gevoeld” wordt en niet verborgen kan worden, hetgeen ter terechtzitting *de visu* kan worden vastgesteld.

In deze is het ook van belang te verwijzen naar verzoekers verklaringen tijdens de gehoren bij het CGVS dat enkel zijn moeder en oudste zus op de hoogte zouden zijn van zijn homoseksualiteit. Over zijn vader vermeldt hij: *“Mocht mijn vader het ooit te weten komen, zou dat nog veel erger zijn, want hij is leider van de geloofsgemeenschap, priester en zijn machisme is veel te heftig.”* Hoewel hij door zijn moeder niet is verstoten, heeft zij zijn geaardheid niet aanvaard en meent zij dat verzoeker naar de hel zal gaan (CGVS gehoorverslag I, p. 5).

De Raad verwijst in deze ook naar een aantal cumulatieve elementen van fysiek en geestelijk geweld die van belang zijn in het beoordelen van verzoekers vrees voor vervolging (zie UNHCR *guidance note on refugee claims relating to sexual orientation and gender identity*, 21 november 2008, p. 7 e.v.), met name de verkrachting van verzoeker op dertienjarige leeftijd (CGVS gehoorverslag I, p. 5), zijn posttraumatische stressstoornis die niet wordt betwist (AD CGVS, stuk 5, map met documenten, nr. 7), zijn onmogelijkheid om een openbare, stabiele relatie te hebben en de stress dat hij zich steeds moest verbergen of relaties moest afbreken omdat het te gevaarlijk was (CGVS gehoorverslag I, p. 4; CGVS gehoorverslag II, p. 3, 4-5), de discriminatie van verzoeker op het werk, in het bijzonder het frequente gebruik van spotnamen, scheldwoorden en het gooien van voorwerpen, zowel op zijn laatste werkplaats bij Industria La Constancia sinds 2016 (CGVS gehoorverslag I, p. 9, 11) als tijdens zijn werk bij Kimberly Clark van 2013 tot 2015 (CGVS gehoorverslag II, p. 4). De Raad meent overigens dat waar de commissaris-generaal bevestigt dat er sprake is van wijdverspreide discriminatie in El Salvador ten aanzien van homoseksuelen, hij niet kan stellen dat het “een louter speculatieve bewering” is dat verzoeker op een andere werkplaats hetzelfde lot zou zijn beschoren, te meer verzoeker gewag heeft gemaakt van discriminatie op twee verschillende werkplaatsen.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat een verder onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn homoseksuele geaardheid zich opdringt.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van de hierboven voormelde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers beschermingsverzoek evenwel niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 oktober 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES